

[Arne Melchior]

en rent yderliggående venstrepolitik, men at det er samarbejde, at det er resultater, at det er kompromisvilje, der er vejen frem for det danske samfund.

Jeg skal så tage et par emner op, der var fremme i valgkampen og vel stadig er det i debatten. »Verdens højeste skattetryk« er et slogan, vi har hørt meget om. Jeg tillader mig at sige, at det er noget sludder. Dette tal i sig selv giver nemlig ikke oplysning om noget som helst. Før man kan benytte tallet til noget som helst, må man spørge: hvad har borgeren i Danmark tilovers af købekraft, når skatter og afgifter er betalt? Endvidere må naturligvis indregnes værdien af det, man får for sine skatter og afgifter, nemlig den offentlige service og det sociale sikkerhedsnet, som jo også har en klar værdi, en meget afgørende værdi.

Når vi regner på den måde, vil det vise sig, at danskeren ikke er værst eller næstværst stillet i verden, men snarere er ved at toppe listen blandt dem, der trods de høje skatter og afgifter er bedst stillet.

Så et par ord om de nye danskere. Der har været udtrykt en hel del frygt, og dér ser vi, at der ikke er så langt fra P til Z, altså fra Fælles Kurs til Fremskridtspartiet. Der har været udtrykt bred, også folkeligt bred, frygt for, hvordan den danske kultur dog skulle kunne klare sig i fremtidens verden. Efter at vi nu har ca. 1½ pct. udlændinge boende i Danmark, inkl. skandinaver og EF-medlemmer og andre fra den vestlige halvkugle, skulle de 98½ pct. andre danske altså ikke være i stand til at hævde vort kultursærpræg, vor historie, vore traditioner og tage vare på vor fremtid!

Jeg mener, at denne frygt er vildt, vanvittigt overdrevet. Også den megen tale om tvangsmæssig integrering og assimilering er vildt overdrevet. Det er igennem differentiering og ikke gennem integrering, at podninger sker, at fornyelser sker. Man kan ikke leve, og slet ikke som lille nation, af indavl.

Jeg regner derfor de nye danskere som et plus og en fordel, og der er ikke fra CDs side ønske om nogen yderligere indskrænkning i den adgang, der nu er for mennesker til at komme hertil.

Men jeg skal i denne sammenhæng erindre om, at Danmark har ratificeret, nemlig den 17. november 1952, FN's konvention om flygtning-

ges retsstilling, og den er vi derfor ansvarligt forpligtede til at overholde, og i den står der faktisk, at flygtninge skal behandles bedre. Der står, at de skal have den gunstigst mulige behandling – selv overtrumfe landets egne borgere – når det gælder lønnet beskæftigelse, selvstændig erhvervsvirksomhed, udøvelse af liberale erhverv og bolig. Og der står i andre paragraffer, at disse flygtninge skal have samme behandling som landets borgere, når det gælder offentlig undervisning, offentlig understøttelse og adgang til domstolene. Jeg opfordrer alle, der ikke har gjort det endnu, til at læse eller genlæse denne konvention, som vi er forpligtede af.

Må jeg i øvrigt have lov at minde om, at vi i dette land har mange fremragende ting, mange for vor kultur uundværlige ting, som ikke er groet i den danske muld. Det gælder f.eks. Bibelen. Den er faktisk skrevet af folk, der både blev født og levede ved Middelhavets østlige bred, altså ikke langt fra Pakistan og Tyrkiet. Om det er alfabetet eller fagforeningerne, så har de ikke groet i den danske muld. Det er opfindelser andetstedsfra, som vi har taget til os, oversat til dansk brug, og som er en umistelig del af vor hverdag og vort kulturliv. Der er så tit erindret om, at vor kongesang er komponeret af en tysker og vor kongelige danske ballet, som vi er meget stolte af, grundlagt af en franskmænd. Lad mig lige tilføje, at vor kommende konge – det ske sent, det sker dog – vil blive 50 pct. franskmænd, og at det danske fodboldhold trænes af en tysker. Så jeg tror altså ikke, at vi har noget særligt at frygte ved at få andre mennesker til at joine os her i vort dejlige fædreland.

Så vil jeg rette et par ord til hr. Svend Auken i anledning af, at han under valgkampen og også derefter har delt op. Hvor han før delte op i Overdanmark og Underdanmark, taler han nu om egoistpartier, altså formentlig i modsætning til altruistpartierne. Jeg mener, at det er en forkert fremstilling, hr. Svend Auken dér gør sig skyldig i, for den angriber motiverne hos modstanderne.

Jeg tror ikke, at nogen kan tage patent, være sig på fredsvilje, socialt engagement eller næstekærlighed. Jeg tror, vi alle hele salen rundt er lige næstekærlige. Vore motiver skal vi derfor ikke beklikke, heller ikke hinandens motiver,